

ELTŰNÉS

Eltűnök, mint haldokló medúza,
Csak apró sárfoltok jelölnek meg,
Melyek harmóniáját vér zúzza
Szét: földbe vert kereszték.

Egy lágy felhő ölében megállok,
Lávaként tör felszínre a kérdés,
Csak mennyei hatalmakra várok,
Vagy új életeszmem végleges döntés ?

Tengerhab sós fodra tisztára mos,
Repít távoli messzeség felé,
Most szabadultam börtönöm romos
Ajtaján: rohanok az ismeretlen elé.

Menekvés végtelen távolba: éled
A hontalan, küzdeni vágyik:
Minden mit megadott eddig az élet
Semmivé foszlik, üressé válik.

Eltűnök, mint haldokló medúza,
Csak apró vérfoltok jelölnek meg,
Melyek harmóniáját sár zúzza
Szét: szívbe vert kereszték ...

/Mencshely, 1986. január 02./